MOTOCICLISM

Germanul Erich Bertram din nou la Bucureşti

ooo X ooo

Walter Butler va debuta la noi

Experienţele nereuşite făcute cu austriacii Frantz Falk şi Gollmann, precum şi cu metisul Genne Tella, au silit Moto clubul român să închidă porţile velodromului, pentru un interval de trei săptămâni, urmând ca între timp să se reia tratativele cu alergători de valoare şi, numai după ce angajamentele vor fi perfectate să se purceadă la reluarea activităţii.

Renunţând la intermediul persoanelor interesate, Moto clubul a început tratative pe baze solide şi s'a adresat, în primul rând, lui Erich Bertram, alergător german de clasă ridicată şi bine cunoscut la noi. Bertram a răspuns afirmativ, punându-se la dispoziţia forului românesc, pentru primele două decade ale lunei Iulie. Moto clubul a admis propunerea germanului şi Bertram va sosi la Bucureşti în cursul săptămânei acesteia şi va reapare pe pista velodromului, Duminecă 9 Iulie, când se va organiza o reuniune internaţională de dimensiuni magnifice, reuniune la care va participa şi un alt as german: Walter Butler.

BUTLER

De acesta din urmă ne vom ocupa mai insistent într'un articol viitor, când vom avea la dispoziţie materialul necesar. Vom spune deocamdată că Butler a obţinut recent, o victorie asupra lui Bertram, într'o cursă la startul căreia s'au prezentat 27 partanţi, printre cari notăm pe Friederich Cerny, Karl Winkler şi Leopold Killmeyer, Walter Butler a ocupat primul loc la sosire, bătând de o nimica, pe Erich Bertram. Al treilea a sfârşit Friederich Cerny care, este adevărat, nu a avut o cursă fericită, fiind de două ori închis.

BERTRAM

Erich Bertram este originar din Berlin şi a debutat la noi în ziua de 12 Iunie a anului trecut când venise în Bucureşti aureolat de victoria repurtată la Zuerich pe un motodrom de 2 klm. lungime şi pe o distanţă de 40 klm.

La Berlin, Bertram contează printre marile vedete ale motociclismului, fiind specializat în cursele pe cenuşă. A concurat de mai multe ori în campionatele de specialitate ale Germaniei şi a cucerit titlul cu câteva săptămâni înainte de a ne vizita.

In cursă nu concurează «în forţă» ci «în supleţă». Nu caută niciodată să profite de o bună plecare ci, aproape regulat, este ultimul pornit dela steag. Reface însă terenul cu o precizie cronometrică, îşi atacă adversarii cavalereşte, le dă importanţa cuvenită şi nu se culcă pe laurii câştigaţi. O victorie nu-l îndreptăţeşte la odihnă ci îl obligă să lucreze pentru menţinerea formei. Anul trecut a fost foarte conştiincios chiar la antrenament. Nu lipsea o zi dela lucru şi, la tot momentul se gândea la modificări ce i-ar putea aduce un mai mare randament. Il obseda realizarea unui record pe pista noastră şi, când a părăsit ţara, a trecut graniţa cu titlul la care ţinea. In cursul unei încercări Bertram a reuşit, pe un tur, 38 secunde 3/5, record ce a rămas în picioare până în ziua de 26 Octombrie a anului trecut, când Constantin Cantacuzino, în mare formă şi mai rapid ca oricând, a reuşit o performanţă superioară celeia realizată de Erich Bertram. Astăzi, recordul turului este de 38 secunde 2/5 şi se găseşte în posesia lui Cantacuzino. Este sigur că pe Bertram îl va tenta doborârea acestui record şi, din lupta lui cu Walter Butler şi cu reprezentanţii noştri, nu este exclus ca el să fie sensibil corectat.

ALERGATORII ROMANI

Nu încape îndoială însă să sarcina lui Bertram va fi de rândul acesta mult mai grea. Alergătorii români se găsesc într'un apreciabil progres faţă de anul trecut şi, cum sunt perfect acomodaţi cu pista, o surpriză din partea or nu este imposibilă.

In 1932, până la 9 Octombrie, alergătorii români, cei mai buni bineînţeles, reuşeau cu greu să acopere turul în 40 secunde. La data de mai sus, ei au marcat un real progres, coborând sub 40 secunde, pentruca 17 zile mai târziu, Cantacuzino să treacă la 38 secunde 2/5 şi să reuşească, în acelaş timp, pe 6 tururi, excelentul record de 3 minute 57 secunde 1/5. Este adevărat că de atunci şi până în prezent, aceste două performanţe nu au fost egalate dar, nu este mai puţin adevărat că nici împrejurările nu au fost favorabile realizărei unor astfel de isprăvi. Poate că prilejul doborârei recordurilor în fiinţă se va ivi odată cu a doua vizită la noi a germanului Erich Bertram. Ar fi şi de dorit ca acest lucru să se întâmple întrucât el ar coincide revirimentului atât de necesar motociclismului dela noi.

PEAN.

CICLISM

TURUL FRANŢEI

Charles Pélissier, eliminat în urma unei căzături. — Etapa patra, — primul contact cu munţii, — câştigată, la demaraj, de belgianul Jean Aerts

Etapa III-a

Etapa treia — etapa căzăturilor, etapa nenorocirilor. Pelissier, marele atlet Charles Pelissier, a fost una din victimele acestei etape cu aspecte atât de triste.

Când în micul cătun din Lorena, corpul subtilului atlet Pélissier, rămase nemişcat, întregul val de maşini franceze, belgiene şi italiene, cele ale ziariştilor, fotografilor, operatorilor de cinema, şirul nesfârşit de motociclete, toţi s'au oprit. Nu pentrucă Ch. Pélissier ar fi fost un învingător posibil, căci se ştia că acest mare artist al pedalei nu poate câştiga turul, ci pentrucă Charles este un mare crach, inteligent, care îşi dă seama în tot momentul de situaţia cursei, şi adoptă un fel particular de a alerga, derutează plutonul, înşeală prin fineţea lui morală, pe ceilalţi, permiţând astfel unui camarad de echipă mai forte decât el să câştige etapa şi chiar turul. E un bun camarad, e un mare camarad, cum spun toţi coechipierii lui.

Curajos, cu coapsele sdrelite, umerii şi braţele sângerânde, Ch. Pélissier se suie în şea, dar nu mai poate face nici un efort. Se trudeşte, luptă zadarnic şi după un adevărat calvar, ajunge la Metz, găfăind şi sleit de vlagă, cu mai bine de o oră după primul sosit, aşa că directorul cursei a fost obligat să-l elimine.

Repetăm, n'ar fi putut câştiga turul dar ar fi rămas acelaş admirabil animator al lui.

In realitate, această a treia etapă ar fi rămas fără o fizionomie atractivă, dacă n'ar fi intervenit căzătura lui Charles şi fuga lui Bernard, care a rupt monotonia cursei, prin goana lui timp de 60 klm.

S'a efectuat, datorită lui, o bună partidă de viteză, în urma căreia a rămas în fruntea plutonului un autentic cocktail internaţional de concurenţi care se agită mereu, se amestecă într'una, (poate pentru a fi mai buni) până ce a fost înghiţit de oraşul Metz, unde *Schepers* (belgian) a trecut primul linia de var, semn al terminus-ului etapei.

CLASAMENTUL ETAPEI a III-a

1. Schepers, 2. Ronsse, 3. Buse, 4. Rinaldi, 5. Camusso.

Etapa IV-a

Primul contact cu munţii, primele emoţii tari, primele schimbări serioase în clasamente, furnizarea aproape certă, a învingătorului turului.

Iată dece etapa patra a fost o cursă de aşteptare, de observare.

Până la Nancy, s'a mers repede şi mulţimea enormă masată pe străzile pe unde trecea turul, a avut impresia că se va merge cu toată viteza, dar, după scurt timp, alura se calmă, iar grupul de concurenţi pedala lenevos, privind în dreapta şi în stânga, admirând peisagiile. Se simţea bine pe şoseaua umbrită. Se merse aşa până la Remiremont. La eşirea din acest oraş, campionul Franţei Lapébie, ţâşni din puton, împreună cu «individualul» italian Firpo, invitând astfel întregul şir lenevit, la o bună «partidă de pedale», cum spun cicliştii francezi în argot-ul lor.

«BALLON D'ALSACE»

Aşa se numeşte urcuşul pentru care se pregăteau alergătorii şi în vederea căruia «partida de pedale» nu durå prea mult.

E un deal care prezintă o valoare mare, pentrucă e prima dificultate a competiţiei. Desigur, şi cu toate astea kilometrii de urcuş şi cei 1.256 metri altitudine, n'a fost suficient pentru a stabili diferenţieri mari în clasament. S'a făcut însă, o remarcă: tânărul Trueba (Spania) numit şi puricele din San tander (pentru că e minuscul) a rămas acelaş neîntrecut urcător. Apoi, leaderul turului, Maurice Archambaud, speranţa francezilor, sui cu mult mai presus aşteptărilor francezii văzând în asta o victorie finală oarecum sigură.

PE «BALLON D'ALSACE» A AVUT LOC SPECTACOLUL

Lapébie care o luase razna la eşirea din Remiremont, fu ajuns în primii trei kilometri ai «Ballonului», de către ceilalţi, cari o întinseră sdravăn. Trueba îl întrecu întâi, apoi tânărul parisian Level, apoi belgianul Hardisquet, italianul Martano şi în fine Ronsse, Schepers, Geyer, Archambaud, etc.

In vârful muntelui, clasamentul, care e foarte important, acordându-se un premiu gras şi special celui mai bun urcător, a fost următorul:

1. Trueba, 2. Hardisquet la 35 metri, 3. Schepers la 1 minut 5 sec., 4. Cornez, 5. Rinaldi, 6. Aerts, toţi la 1'25", Antonin Magne, Guerra şi Martano la 1'35"; Le Golff, Archambaud, Level, etc.

Léducq (Dédé, cum îl numesc parisienii lui) nu fu decât al 30-lea la 3 minute şi 55 secunde de Trueba.

Se observă, aşa dar, cum prima pantă a şi selecţionat pe bunii suitori.

Coborârea a fost foarte rea. Virajele, pietrele granitice depe şosea, au adus schimbări serioase de locuri în timpul cursei. Numeroase boyau-uri sparte, speciailtatea unora în coborâre, printre cari Dédé e uimitor, (coboară cu 65—70 pe oră şi greutatea sa e un motiv al deselor sale pene de cauciuc), au făcut ca plutonul să se refacă.

Oricine îşi poate imagina, că în viteza de peste 60 e suficient o piatră pentruca pana să se producă. In privinţa aceasta, îmi amintesc că acum 2—3 ani, într'un tur, Léducq bătuse recordul penelor, spărgea câte 4—5 boyau-uri pe etapă. Până acum Dédé nu dă semne de viaţă.

Plutonul refăcut ajunge pe pista din Belfort, unde Guerra nu mai reuşeşte să reediteze succesul său din Charleville şi belgianul Aerts, un atlet bine proporţionat şi simpatic, triumfă net asupra lui Cornez. Totuşi Archambaud îşi menţine locul în clasament.

CLASAMENTUL ETAPEI

1. Jean Aerts, 2. Cornez, 3. Guerra, 4. Archambaud, 5. «Tonin» Magne, 6. Hardisquet, 7. Lemaire, 8. Goyer, 9. Rinaldi, 10. Trueba. Toţi în acelaş timp. (Un bun urcător, e întotdeauna un sprinter mediocru; de altfel se şi resimţea în urma efortului făcut).

Federaţia română lucrează contra intereselor sportului

Reuniunea bulgaro-română contramandată

După trei ani de inactivitate internaţională ciclismul românesc urma să monteze eri dimineaţă o întrunire nu prea comună la noi. Şi anume era vorba ca Velo clubul român Generala să organizeze, sub auspiciile Federaţiei de specialitate, o reuniune ciclistă care să opună celor mai buni alergători din Rusciuc, pe fruntaşii ciclismului bucureştean. Tratativele angajate în acest scop, fuseseră duse la bun sfârşit şi data de 2 Iulie se sorocise matchului Rusciuc—Bucureşti. Federaţia îşi dase consimţământul, bulgarii răspunseseră afirmativ propunerilor primite din Bucureşti, reuniunea nu aştepta decât ziua desfăşurărei, iar admiratorii sportului pedalei erau nerăbdători să controleze actuala valoare a alergătorilor români, în raport cu cei bulgari cari, acum trei ani reuşiseră la Bucureşti să se arate superiori localnicilor.

Dar, când toată lumea aştepta reuniunea proectată, Federaţia a schimbat bruse macazul şi a făcut cunoscut conducătorilor, Velo clubului român că nu autoriză organizarea matchului ciclist Rusciuc—Bucureşti.

D. George Iliescu, preşedintele grupării în chestie, fiind animat de cele mai bune sentimente în ce priveşte activarea sub oblăduirea Federaţiei, s'a supus hotărîrii de ultimă era a forului suprem; a telegrafiat la Rusciuc contramandând plecarea spre Bucureşti a alergătorilor bulgari, astfel că reuniunea nu s'a ţinut.

Motivele cari au determinat luarea de către Federaţie a unei atari deciziuni, nu ne sunt cunoscute, dar ştim că Federaţia nu umblă pentru prima oară cu *uite popa...* In mai multe rânduri a hotărît ceva, a revenit apoi, a rehotărît şi, până la urmă harababura a fost completă.

Că Federaţia face ce vedem, nu ne miră. Ea este condusă de oameni pătimaşi şi cu interese de club, oameni cari nu înţeleg să se sacrifice pentru izbânda unei cauze.

Ne surprinde însă atitudinea d-lui Petre Georgescu, secretarul general al Federaţiei şi un om pe care ne-a plăcut să-l considerăm drept de ispravă. D-sa a fost cel trimes să ducă ramura de măslin cu Velo clubul român Generala şi tot d-sa a fost cel care a făcut cunoscut grupărei de sub conducerea d-lui George Iliescu, că Federaţia este de acord cu organizarea unei întâlniri Rusciuc—Bucureşti.

Ştim aceste lucruri din chiar gura d-lui secretar general astfel că ne surprinde că d-sa continuă să rămână mai departe în calitatea ce deţine la Federaţie. Căci, sunt două situaţii diferite şi ambele exclud posibilitatea rămânerei în Federaţie a d-lui Petre Georgescu.

Ori d-sa nu a fost împuternicit de comitet să asigure pe conducătorii Velo clubului că aprobarea reuniunii va fi ratificată printr'o adresă înscris, ori Federaţia i-a dat această delegaţie pentru ca ulterior să n'o onoreze. Şi într'un caz şi în celălalt, persoana d-lui Petre Georgescu este serios vizată. Dacă d-sa nu a avut delegaţie, normal ar fi ca Federaţia să-l scoată imediat din sânul ei, iar în cazul când a avut această delegaţie şi Federaţia nu a respectat-o, este de datoria d-sale să plece din sânul unei formaţii ai cărei componenţi îşi schimbă părerile dela o zi la alta.

Aşteptăm să vedem cum se va rezolva această delicată chestiune şi pe unde vor scoate cămaşa decoraţii din fruntea forului ciclist.

JENNY DUMITRESCU

Inaugurarea stadionului „Macabi"

Solemnitatea punerii pietrei fundamentale

Vineri dimineaţă la orele 11, a avut loc pe arena «Ciocanul» în cadrul unei impresionante festivităţi, solemnitatea punerii pietrei fundamentale a noului stadion «Macabi».

După toate probabilităţile, lucrările vor fi terminate până la 15 August iar Capitala se va putea mândri atunci cu un nou câmp de sport.

Pentru această înfăptuire d-nii *Lazăr Herdan* preşedintele asociaţiei şi *Leonte Silberman* conducătorul secţiei de football alb albastru cari au depus o activitate preţioasă, merită toate felicitările.

Solemnitatea a început cu o slujbă religioasă oficiată de cantorul *Ruvinsky* după care au luat cuvântul şef rabinul dr. *Niemerower*, rabinul Djaen şi d. *Lazăr Herdan*, preşedintele asociaţiei «Macabi».

Din partea oficialităţilor au luat cuvântul d-nii: *O. Luchide*, secretar general al F. R. F. A., dr. *Eugen Irimescu*, membru în biroul Federal şi d. *Al. R. Protopopescu*, primarul sectorului II Negru care a subliniat importanţa evenimentului şi rolul pe care-l are mişcarea sportivă în viaţa de toate zilele.

S'a procedat apoi la iscălirea obişnuitului pergament, după care s'a pus piatra fundamentală.

In numeroasa asistenţă notăm pe d-nii: Al. R. Protopopescu primarul sectorului, şef rabin dr. Niemerower, Djaen, reprezentantul evreilor de rit spaniol, farmacist Solomon, ajutor de primar, L. Steinbach, preşedintele societăţii «Sacre», d-na Margulies, preşedinta A. C. F. E., Ella Schildkraut, consilieră comunală, Micu Spiner, Oscar Halperen din partea templului coral, Aug. G. Gusty, Vică Zaharescu şi Dody Spiner, şefi de cabinet, ing. C. Flachs, ing. Manolovici, av. Paul Nedelcovici, preşedintele Biuroului federal, av. Octav Luchide, dr. E. Irimescu, C. Rădulescu preşedintele comisiei centrale a arbitrilor, D. Bârsu, dr. Urzică, C. Bauer, din partea C. F. R.-ului, A. Beilis, Bruno Heitzner, etc.

Solemnitatea a luat sfârşit la ora 1 d. a.

Antrenamentul ziariştilor sportivi

Gazetarii sportivi sunt convocaţi la antrenamentul care va avea loc astăzi la ora 17 pe arena Macabi.

Toate absenţele vor fi nemotivate.

PROVINCIA

IAŞI

Inceput de vacanţă

CAMPIONATUL LIGEI DE EST — CONSECINŢELE CEFERIADEI — MACABI-CERNAUŢI ŞI CATEVA ECHIPE BUCUREŞTENE JOACA LA IAŞI — S'A DESCHIS STRANDUL — SARBATORIREA D-LOR AV. RACOVITZA ŞI PROF. TH. BERESCU

— (Dela redacţia noastră din Iaşi) —

S'au potolit patimile. Terminarea campionatului, a adus destinderea strict necesară pentru organizarea unei temeinice activităţi de vară.

Pentrucă la Iaşi, footballul începe târziu şi până la vacanţă este exclusiv închinat campionatului cu respectiv toate culisele înconjurătoare.

Activitate care absoarbe toate posibilităţile localnicilor.

Odată jocurile oficiale terminate şi toate socotelile încheiate, sezonul de vară se poate considera deschis.

CAMPIONATUL LIGII

Victoria C. F. R, campioana districtului, nutrea veleităţi mari, pe care Dragoş Vodă campioana dela Cernăuţi s'a grăbit să i le spulbere.

Un concurs de împrejurări a privat pe ieşeni cel puţin de o prezentare onorabilă.

Rămâne însă o bună învăţătură pentru viitor.

De aceea, match-ul cu Stadiul băcăuan jucat tot în cadrul campionatului de ligă n'a mai avut importanţă.

L'au câştigat cam greu ieşenii, dovedindu-se complet ieşiţi din formă.

Băcăuanii n'au arătat mare lucru. «Stadiul» este o echipă cu posibilităţi modeste deocamdată şi în campania Victoriei, au reuşit să facă un match plictisitor.

MACABI CERNAUŢI LA IAŞI...

Pentru săptămâna care vine, Textila a angajat două matchuri cu Macabi din Cernăuţi.

Bucovinenii sunt în formă şi spectatorii ieşeni vor putea vedea două jocuri frumoase.

Asupra celui de al doilea adversar care va fi opus oaspeţilor, organizatorii nu s'au fixat încă.

ŞI CATEVA ECHIPE BUCUREŞTENE

Toate grupările locale sunt în tratative cu diverse cluburi bucureştene, ceeace ne face să sperăm că foarte curând vor evolua la Iaşi câteva echipe bune. E vorba şi de unele divizionare.

S'A DESCHIS STRANDUL

«Strandul Iaşilor» despre care am mai avut ocazia să ne ocupăm, şi a deschis porţile.

Intâia manifestare a constituit-o adunarea generală care a decurs într'o atmosferă din cele mai prieteneşti. S'au arătat îmbunătăţirile făcute: s'a mărit plaja, s'a mărit suprafaţa lacului de canotaj, poarta cea nouă este aproape gata şi s'au complectat instalaţiile, ridicându-se strandul local la nivelul oricărui similar cu pretenţii

SARBATORIREA D-LOR RACOVITZA ŞI BERESCU

Reuniunea s'a terminat prin sărbătorirea d-lor avocat O. Racovitză preşedintele societăţii şi profesor T. Berescu, decoraţi cu «Meritul cultural» pentru sport, cu ocazia zilei de 8 Iunie.

Cum este foarte probabil vara să vie totuşi anul acesta, ieşanul sportiv este aşteptat: strandul şi parcul sportiv stau gata să-l primească.

MUDY

ooo X ooo

BRAILA

Macabi Bucureşti la Brăila

Sâmbătă şi Duminică 24 şi 25 crt., a jucat în localitate Macabi din Bucureşti. Aşteptată cu o nespusă curiozitate a publicului brăilean, echipa bucureşteană nu a desminţit aşteptările.

MACABI-(BUCUREŞTI) — DACIA-UNIREA 3—2 (1—0)

Macabii încep şi imediat înaintaşii alb-albaştri invadează terenul advers. Atacurile lor conduse magistral de Monică Segall şi susţinute cu mult brio de veteranul Pipa, pun la grea încercare apărarea verde. O eşire fulgerătoare pe aripa dreaptă şi balonul trimes cu precizie în faţa porţii lui Pandelescu este interceptat cu capul de Leib Marcovici, care marchează. Până la sfârşitul reprizei Macabii domină autoritar, fără însă ca scorul să poată fi modificat.

La reîncepere Dacia-Unirea, care a făcut câteva schimbări în echipă, pare că va egala, dar iluzia e scurtă şi Monică Segall care a fost în ambele zile cel mai bun atacant alb-albastru, marchează de două ori.

S'ar părea că înfrângerea va fi sdrobitoare pentru localnici, când asistăm la o schimbare a jocului cu adevărat uluitoare. Verzii urmăriţi de spectrul unei înfrângeri ruşinoase, pornesc o ofensivă formidabilă. Terenul oaspeţilor este invadat. Jocul se cramponează în faţa porţii lui Zauber. Rând pe rând înaintaşii verzi au diferite ocazii de marcare, până când Stoicescu în posesia balonului îl trimite fulgerător la colţ, marcând primul punct al localnicilor. Cinci minute mai târziu Goldenberg, trimete dela 30 m. o bombă care îşi găseşte loc în plasa apărată de Zauber.

Verzii sunt mereu în atac, egalarea pare iminentă, dar nu mai sunt decât câteva minute de joc şi matchul se termină pecetluind victoria Macabilor. Arbitrajul d-lui Barth slab şi lipsit de autoritate.

VICTORIA-MACABII (BUCUREŞTI) 3—2 (1—1)

A doua zi în faţa a 2000 spectatori au jucat cu echipa locală Victoria. După un joc extrem de viu, presărat cu faze emoţionante, după ce ambele echipe iau rând pe rând avantajul, matchul se termină cu victoria meritată a roş-negrilor.

Victoria începe, dar oaspeţii interceptează mingea şi primul atac se termină la Tzaganea. Jocul este extrem de viu. Balonul se perindă cu repeziciune de pe un teren pe altul. Inaintarea alb-albastră mai consistentă, produce câteva momente grele localnicilor, dar Tzaganea, îngerul lor păzitor în mare formă, nu lasă nimic să treacă. Reacţiunea Victoriei este vehementă. Capelovici bine lansat demarează puternic şi centrarea acestuia ajunge la Letay, care dă lui Ghia. Acesta trage puternic la colţ deschizând scorul. Jocul decurge în acelaş tempo; 10 minute înainte de sfârşitul reprizei, Macabi egalează din cauza neînţelegerilor fundaşilor localnici, care s'au oprit pretextând un hands la Macabi. La reîncepere, ambele echipe au câteva ocazii de marcare până când Monică Segall, reuşeşte să se strecoare printre fundaşii adverşi şi marchează imparabil.

Departe de a se descuraja de primirea acestui goal, Victoria contra atacă şi în urma unui atac bine închegat, Stamate în posesia balonului îl trimite în plasă egalând situaţia. Cinci minute mai târziu Capelovici marchează al treilea goal, asigurând victoria echipei sale.

Surprinşi de întorsătura pe care a luat-o matchul Macabi pornesc în trombă, dar e prea târziu. Arbitru d. Nae Oprişenescu.

DACIA-UNIREA (pitici)—UNIREA-TRICOLOR GALAŢI (pitici) 0—0

Inaintea matchului Victoria-Macabi s'a disputat matchul de pitici de mai sus. Piticii brăileni au dominat cea mai mare parte din timp.

*

Sâmbătă şi Duminică 1 şi 2 Iulie joacă la Brăila echipa divizionară «Tricolorul» din Ploeşti în prima zi cu Dacia-Unirea, iar a doua zi, cu S. F. R.

HENRY HELLER

Piatra-Neamţ

PIETRICICA — ŞC. DE AGRICULTURA (Roman) 5 — 4 (1 — 1)

Duminică 25 cor. a doua închegare serioasă din acest oraş a câştigat la mare luptă contra Şcolii de Agricultură din Roman. — Jucătorii deşi lipsiţi de technică, totuşi prin unele faze frumoase au mulţumit publicul care a asistat în număr destul de mare.

Au marcat: Şaramet (4) Coh şi dela Roman Boiculescu (4).

Arbitrul mulţumitor.

*

Duminică 2 Iulie are loc revanşa dintre puternica echipă Ceahlăul din localitate şi Unirea din Roman care în actualul campionat n'a suferit nici o înfrângere.